

Nr 422

Av herr **Wachtmeister**, angående väg- och vattenbyggnadsstyrelsens organisation.

Vid 1962 års riksdag föreslogs i motioner i riksdagens bägge kamrar en översyn av byråindelningen samt införande av kollegialt styrelsesätt hos väg- och vattenbyggnadsstyrelsen. Under hänvisning till olika av styrelsen själv företagna organisationsutredningar föranledde motionerna ej någon riksdagens åtgärd. Av statsverkspropositionen till årets riksdag, sjätte huvudtiteln, framgår emellertid att departementschefen anser att de av **styrelsen företagna utredningarna icke kunna läggas till grund för begärda personalförstärkningar**, varför han tillkännagiver sin avsikt att föreslå tillkallandet av särskilda sakkunniga för att överse väg- och vattenbyggnadsstyrelsens organisation i ett större sammanhang.

Av statsverkspropositionen framgår vidare, att man under de senaste åren ställt betydande medel till förfogande åt styrelsen för anställande av **tillfällig personal, vilket emellertid haft till följd att styrelsens faktiska organisation i väsentlig mån kommit att avvika från den av statsmakterna fastställda.**

De anvisade medlen har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen utnyttjat till att själv företaga genomgripande omorganisationer, särskilt inom administrativa byrån och rationaliseringsavdelningen, där delvis stora avdelningar inrättats för bl. a. kontorsdrift, kontorsrationalisering, rekrytering, personalvård, förtroendeläkare och presstjänst med rätt så högt placerade extra tjänster. Vidare ha kostsamma utredningar igångsatts rörande bl. a. ekonomifunktionen, varvid man anlitat en privat firma i stället för statens egen expertis inom statskontoret. Dylika genomgripande omorganisationer med inrättande av höga tjänster borde först ha godkänts av statsmakterna. Så har emellertid ej skett utan här ha regering och riksdag mer eller **mindre ställts inför fait accompli**. Som ett exempel härpå kan anföras det i statsverkspropositionen omnämnda omkostnadsanslaget till sjukvård, som man begärt höjt med 35 000 kronor till lön åt en förtroendeläkare samt med 7 000 kronor till sjukvårdsutrustning m. m. åt denne. Förtroendeläkaren är emellertid redan anställd från den 1 oktober 1962, och lönen avser halvtidstjänstgöring. Med hänsyn till att såväl styrelsen som de lokala förvaltningarna ha sina anvisnings- eller verkslärare för den egentliga sjukvården åt personalen frågar man sig huruvida förtroendeläkarfrågan ej kunde ha lösts på ett för statsverket mindre kostsamt sätt.

Företagna kontorsrationaliseringar ha resulterat i väsentligt utökad per-

sonal och betydligt stegrade kostnader utan att ofta några påtagbara förbättringar ha kunnat påvisas. Förslagen till kontorsrationaliseringar ha upprepade gånger fått omarbetas, vilket gjort, att man ställt sig undrande beträffande kvalifikationerna hos rationaliseringspersonalen. Denna bör självfallet ha en högre utbildning med ingående kännedom om såväl statsförvaltningens organisation som elementära författningsbestämmelser.

Under åberopande av vad här ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta dels att kollegialt styrelsesätt införes hos väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, dels ock att sådana åtgärder vidtagas, att mera genomgripande omorganisationer inom väg- och vattenbyggnadsverket ej företagas utan statsmakternas medverkan och att de till förfogande ställda medlen användas på rätt sätt.

Stockholm den 24 januari 1963

Hans Wachtmeister

Nr 423

Av herr **Wennerfors**, angående redovisningen av kommittékostnader.

(Lika lydande med motion nr 361 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1963

Alf Wennerfors
